

PREGÓ FET PER EN RAIMON BONAL

L'ANY PASSAT

LA HISTÒRIA ACTUAL I SIMBÒLICA DE CREIXELL

La imaginació és una mica la sal de la vida. No sé si el que us vaig a explicar és realitat o ficció, veritat o mentida; però jo us asseguro que, si no va anar així, podria molt bé haver estat d'aquesta manera. Al cap i a la fi es tracta de personatges reals i de tots nosaltres prou coneguts.

ACTE I

–*Quin matí tan calorós, s'exclamava la Palmira de can Masnou.*

–*Potser avui sí que la riera acabarà assecant-se,* li responia el seu marit, l'Ernest, passant-se la mastegada de la botifarra de fetge a l'altra banda de la boca. El vi negre estava sobre la taula i tot just havien amanit les tomates i la ceba que havien preparat per esmorzar.

La Montserrat de can Cortada trucava la porta i, de sobte, els Bech van córrer a obrir-la.

–*Què hem de fer?,* digué la Montserrat per tota salutació.

–*Acabem d'esmorzar i tot seguit ja som a punt,* va rebre per resposta.

–*Doncs me'n vaig a can Mascases a veure si en tenen per gaire.*

La de can Cortada baixà la riera, va mirar l'aigua com s'escolava suaument i amb insistència, i trucà a la porta.

–*EP! Jaume, que en teniu per gaire?*

–*Ja tot és a punt,* va respondre en Jaume des de dalt de l'escala acompanyat dels Moy, en Pere i la Margarida, carregats amb les seves bosses.

La gent escolta amb atenció i concentració el pregoner.